

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 136. Gersonius de erroribus contra fidem accusatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV.
A. C. 1415.

clesia damnatos proscriberent, auctoritate pollere; Hæc asserta, quæ pluribus comprobant exemplis, Episcoporum & Ordinariorum jus hæreses in locis sibi subjectis exortas damnandi stabiliunt. Huic Articulo Joannes de Rocha prolixum opposuit responsum, & se Virum præstantem, atque arte dialectica valde instructum monstravit.

§. CXXXVI.

Gerfonius errorum in fide accusatus.

Gerfon.
p. 439.

Cum Gerfonius in hac causa primas egisset partes, etiam contra ipsum Ducis Burgundi fautores acrius insurgent. Novas igitur Viro parant artes, & ut eum in fide suspectum redderent, plures errores fidei contrarios in suis libris docuisse insimulant. Episcopus Atrebatensis hos errores contra Gerfonium in viginti quinque articulis exposuit, quos tamen ipse Gerfonius vindicavit, sed hæ ipsæ illius vindiciæ novos procreabant adversarios, quos inter præcipuus fuit Joannes de Rocha. Nos impresentiarum solum Articulos exhibemus. I. *Quilibet homo cum discrimine vitæ suæ occasionem potest nancisci tyrannum occidendi.* II. *Fieri potest, ut homo in causa religionis ad judicem suum citatus, jusjurandum præstare recuset, licet in fide maneat.*

neat. III. Si aliquis vel ob motum animi, Sæcul. XV.
 vel ob metum mortis, ore suo quamdam fi- A C. 1415.
 dei veritatem negat, ab eaque culpa neque
 vult, neque potest se liberare, tamen manet
 fidelis. IV. Papa notorie hæreticus, Papa
 est, donec sententia adversus eum lata fuerit,
 ipseque Papatu abierit. V. Nec Papa, nec
 alius quicquam debet exigere, ut Canones po-
 sitivi juris, vel aliæ traditiones canonicæ ab
 omnibus, & ab universa Ecclesia observen-
 tur. VI. Tali modo Pontifex caussa fuit
 schismatis Græcorum. VII. Christus JESUS,
 qui est sponsus Ecclesiæ, sponsæ suæ suis-
 que liberis nequit auferri, ita ut Ecclesia uni,
 solique Fæminæ, vel omnibus fæminis, omni-
 busque Laicis sit relicta, dum Lex subsistit ne-
 que nova Dei institutio adest. VIII. Chri-
 stus homo, & Sponsus Ecclesiæ militantis
 illi ita detrahi non potest, quin semper in eam
 influat per diversa sua membra, perque gra-
 dus hierarchicos, officia, administrationes,
 dignitates, & status, quos in plantatione Ec-
 clesiæ introduxit. IX. Remotio unius Ec-
 clesiæ membri eam valde deformat, & im-
 perfectam reddit. X. Quando certus & in-
 dubius Papa non existit, Ecclesia omnia mem-
 bra sua, cum primis autem principale mem-
 brum, non habet integre. XI. Nulla pax de-
 bet concedi illis, qui hæreses docent, si noto-
 rie sint obstinati, vel gravi pervicaciæ suspi-
 cione laborent, donec per confessionem veri-
 tatum, quas impugnarunt, veniam prome-
 ruerint.

Sæcul. XV. A. C. 1415. ruerint. XII. Si cum Deo pax non est, nulla cum proximo pax subsistit. XIII. Hæresin spirat propositio ista: Cædes alicujus Principis pro salute Regis & Regni fuit perpetrata. XIV. Tyrannus, qui citra jus fasque regnat, vel vult regnare, non immunis est a Lege: Non occides. XV. Protestatio conditionalis in materia, quæ ad fidem spectare dicitur, quamque nec Apostolica Sedes, nec qualecunque Generale Concilium definiit, suspectum aliquem facit, tantum abest, ut eundem culpa eximat. XVI. Si Papa, vel Cardinales doctrinam Joannis Parvi, licet neque ab Apostolica Sede, nec a Concilio damnatam, fovere aperte viderentur, ratio magis legitima eum deponendi adesset, quam concurrentia Papparum, quos creaverunt, & notam hæreseos incurrerent. XVII. Sanctio, ne homines malæ notæ, vel suspecti ad Concilium deputentur, valde est æqua. XVIII. Vero non est absimile, quod Judices & Conventus Parisiensis errare non poterunt, neque alios fallere voluerunt in materia fidei, quæ ab Ecclesia nondum fuit decisa. XIX. Sententia, quam Episcopus particularis fert in materia, quæ juxta alios ab Ecclesia nondum fuit decisa, Catholica est. XX. Omnis propositio, quæ plures habet sensus, quos inter non nisi unus falsus est, tanquam erronea damnari debet. XXI. Episcopus particularis certas propositiones, de quarum veritate inter celebres Doctores non constat, tan-

tanquam erroneas in fide & in moribus con-
demnare valet, neque necesse est, ut earum
propugnatores audiantur, imprimis in casu,
si Ecclesia vel sancta Sedes, mentem suam
desuper expresse non declaravit. XXII. Si
Angelus Dei e caelo descenderet, & Auditori
harum Assertionum, suæ opinioni quocunque
modo contradiceret, talis ei non crederet,
quinimo nec ipsi Deo. XXIII. Fidei elemen-
ta principiis naturalis legis sunt superstru-
ta. XXIV. Quod si Joannes Hussus, quem
Concilium condemnavit, & hæreticum pro-
nuntiavit, Advocatum habuisset, nunquam fuisset
convictus. XXV. Malo in caussis fidei Ju-
dæos vel Gentiles iudices habere, quam Depu-
tatos Concilii.

Sæcul. XV.

A. C. 1415.

§. CXXXVII.

*Gerfonii Vindicicæ contra errores sibi
objectos.*

Gerfonius haud difficulter de objectis
hisce propositionibus sese purgavit,
quarum potior pars summe orthodoxa
est, ceteræ vero benignam interpretatio-
nem admittunt. Exempli gratia, ad pri-
mam respondit, illam ex malitia fuisse
transpositam, nec se de eo locutum fuisse,
quod fieri deberet. Ad secundam ve-
ro, quod aliquis fidelis permaneat, quam-
diu fidem conservat in intellectu, etsi er-
rorem circa fidem committeret, quodque
Hist. Ecclesiast. Tom. XXVI. L fides